

**DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT**

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref
200905234-/HK

Vår ref
201102471-/KIM

Dato
08 MARS 2012

Forespørsel om en vurdering av kommuners muligheter til å innføre restriksjoner på allemannsretten i nedbørsfelt til drikkevannskilder gjennom bestemmelsene i PBL

Vi viser til Helse- og omsorgsdepartementets brev hit av 6. juli 2011 vedrørende ovennevnte problemstilling.

Til de konkrete spørsmål har vi følgende kommentarer:

Ja kommunen kan med hjemmel i plan- og bygningsloven (pbl.) innføre restriksjoner på utøvelse av allemannsrettigheten i bestemmelser til sikringssone for nedslagsfelt til drikkevann, jfr. pbl. § 11-8 tredje ledd bokstav a (hensynssone). Det kan også i den forbindelse settes restriksjoner på andre aktiviteter som kan ha betydning for forurensning av drikkevann.

Ved vurderingen av om det skal innføres hensynssone med restriksjoner i det aktuelle området er det viktig å være oppmerksom på forarbeidernes anvisning om at det ved fastsettelsen av slike restriksjoner skal skje en interesseavveining, der det også legges vekt på friluftsinnteressene jfr. Ot.prp. nr 32 (2007-2008) side 225.

Hjemmelen i pbl. til å sette restriksjoner i nedslagsfelt for drikkevann er en selvstendig hjemmel som ikke påvirkes at om det er innført restriksjoner etter drikkevannsforskriftens § 4 annet ledd annet punktum eller ikke. Rekkevidden av bestemmelsen etter pbl. går så langt som det er saklig grunnlag for.

Når det gjelder forholdet mellom allmennhetens rettigheter etter friluftsløven og forbudsbestemmelser i andre lover og forskrifter, er det slik etter friluftsløvens § 19 at allmennheten ikke har noen ferdselsrett i områder hvor det gjelder lov hjemlede ferdselsrestriksjoner. Slike ferdselsrestriksjoner kan være fastsatt direkte i loven, men den alminnelige ordning er at de gis i forskrifts form. Ferdslsforbud som gjelder en ubegrenset krets av personer faller under forvaltningslovens regler om forskrifter. Dette innebærer at det bl.a. gjelder visse formkrav, samt regler om kunngjøring.

På grunnlag av ovennevnte har altså allmennheten ikke noen rettighet etter friluftsløven dersom aktiviteten rammes av et forbud i annet regelverk – for eksempel forbudet i drikkevannsforskriften § 4 første ledd.

Med hilsen

Bjørn Casper Horgen (ef.)
avdelingsdirektør

Kåre Ivar Melsæther
seniorrådgiver